

men være af hele Den Europæiske Union og dermed også af euroen, hvis vi har tiltrådt den.

Pointen er altså bare, at vi ikke kan genetablere den situation, vi har i dag, efter at befolkningen i givet fald ved et flertal skulle have stemt ja den 28. september.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er jo interessant, at hr. Thulesen Dahl går så frygtelig meget op i det der spørgsmål. Er hr. Thulesen Dahl bange for, at det kan overtale nogen til at være med, hvis man kan komme ud igen? Det er jo interessant. Det skal jeg huske til den kommende kampagne.

Det, jeg gerne vil understrege, er, at EU-samarbejdet er et totalt frivilligt samarbejde. Hvert medlemsland har frivilligt meddelt, at det gerne vil deltage. Det har endda søgt om at blive deltager, og derfor er det også et frivilligt samarbejde på en lang række områder, forstået på den måde, at ingen efter min bedste overbevisning kan tvinge nogen til at gøre noget, de ikke vil, i et frivilligt samarbejde, og dér brugte jeg Sverige som et eksempel.

Sverige er ikke med i den fælles valuta, selv om det kunne være det, og selv om det har sagt ja til at være det, når det kan det, jf. Traktaten. Det er et eksempel på det frivillige samarbejde i afgørende situationer.

Formanden:

Må jeg ikke godt bede medlemmerne om at vise lidt større hensyn over for de medlemmer, der stiller spørgsmål til den minister, der skal svare. Jeg har sådan set sagt det tit nok.

Hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren sagde, at man ikke går ind i euroen for at komme ud igen. Det synes jeg var en meget klar udtalelse, og jeg vil godt spørge ministeren: Hvis man nu lægger al juraen på hylden, kan vi så ikke få en tilkendegivelse fra ministeren og fra regeringen om, at selvfølgelig er situationen sådan, at hvis man er gået ind i euroen, så er man det for at blive, så er man det ikke for at komme ud igen, og at det i praksis vil være utænkeligt, hvis man først er gået ind ad døren, at den så skulle stå på klem, så man kan komme ud ad den igen?

Så kan vi gå nærmere ind i juraen ved en efterfølgende lejlighed, for jeg forstår, at ministeren ikke er helt inde i alle detaljerne i dag, men jeg synes, det spørgsmål er fundamentalt, at har

man åbnet døren og er man trådt over dørtærskelen, så er det altså ikke muligt at lirke døren op igen og komme ud ad den.

Det ville være befriende, hvis regeringen ville erkende det og sige det klart til befolkningen, for så er den store mystifikation, som statsministeren har skabt i debatten, jo rensset ud, og så kan vi begynde på et klart og ordentligt grundlag at debattere de forskellige argumenter for og imod.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt:

Jeg synes, det er godt at være med i euroen. Det skaber en totalt stabil situation for den danske økonomi. Det er en fortsættelse af det, vi har kendt i næsten 20 år under forskellige regeringer. Det er det bedste for beskæftigelsen og for finansieringen af vores velfærdssamfund. Det giver os en større frihed, end vi har i dag.

Derfor kan jeg jo ikke anbefale et ja, for at vi skal kunne gå ud igen. Jeg tror, det er en god idé. Det er fremtiden. Vi vil se det brede sig til en masse områder i verden, at lande går sammen om at skabe en større fælles valuta end deres egen.

Dermed er ikke sagt, at det er utænkeligt, at en union kan opløses igen. Det kan den, for den består af selvstændige stater, kontraherende parter, der på lige fod deltager i samarbejdet.

Frank Dahlgaard (UP):

Vil ministeren ikke medgive, at hvis man skal vælge det tryggeste og det sikreste, så skal man stemme nej til euroen den 28. september, for vi kan jo altid komme ind senere, hvorimod hvis det bliver et ja og vi er kommet ind, så er det i bedste fald tvivlsomt, om vi kan komme ud igen?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Vi er ikke medlem af EU, og vi bliver heller ikke medlem af euroen, for at vi skal kunne komme ud igen. Det gør vi, fordi det er godt for Europa og for Danmark, at vi har et fællesskab af den art i Europa. Det er bedst for fremtiden, freden, stabiliteten og mange andre gode ting.

Derfor er det det sikreste at stemme ja den 28. september, for alt det, vi kender, alt det, der har været medvirkende til, at den økonomiske politik har fået den store stabile og rigtige retning, kommer der et helt klart sikkerhedsnet under, som ikke eksisterer i dag, og som den udmær-